ஈரோடு மாவட்டம் ஊர்களும் கோவில்களும்

உலகம் இறைவனோடு ஒன்றிப் பிணைந்தே உள்ளது. உலகில் மனிதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் தெய்வ வழிபாட்டுடன் பிணைந்துள்ளன. எனவேதான் தொல்காப்பியர் நிலத்துடன் தெய்வத்தையும் சேர்த்துக் கூறியுள்ளார். சிறந்த சமயக் காப்பியங்களான பெரிய புராணமும், கம்பராமாயணமும் 'உலகம்' என்றே தொடங்குகின்றன.

'மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்"- என்ற நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் மாயவனைக் காட்டு நிலமான முல்லைக்கும். சேயோனான முருகனை மலைநிலமான குறிஞ்சிக்கும். வேந்தனான இந்திரனை நீர்வளமிக்க மருத நிலத்திற்கும், வருணனைக் கடல் துறையான நெய்தல் நிலத்திற்கும் தெய்வங்கள் ஆக்கியமை அறிய முடிகின்றது. தெய்வங்கள் அவ்வந்நில ஒழுக்கத்திற்குத் துணையாகப் போற்றப்படுகின்றன.

கொங்கு நாட்டு சிறப்பு

கடைச்சங்க காலத்தில் கொங்கு நாடு சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியது. பல் யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடிய பதிற்றுப்பத்தின் மூன்றாம் பத்தில் "ஆகெழு கொங்கர் நாடு" என்றுரைப்பார். கொங்கர் நாட்டில், ஆழ்கிணற்றிலிருந்து நீர் இறைப்பதையும் பசுக்கூட்டங்கள் மொய்த்துக் கொள்வதையும் இப்பாடல் அதைப் காட்டுகிறது.

"சேண்பரல் முரம்பின் ஈர்ம்படைக் கொங்கர் ஆபரந் தன்ன செலவின் பால்'''

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் யானைப் படை கொங்கர் நாட்டுப்பசுக்கூட்டம் போல் பரந்து மிகுந்துள்ளது என இப்பாடல் சுட்டும். **அகநானூறு 79ஆம் பாடலும்** கொங்கரின் பசுக்கூட்டம் எழுப்பிய புழுதி வானத்தை மறைத்தது என்று கூறுகிறது.

'கொங்கும் குடந்தையும் கோட்டியூரும்' எனப் பெரியாழ்வாரும்' தென்நாடன் குடகொங்கன் சோழன் சேர்ந்த திருநிறையூர்' எனத் திருமங்கையாழ்வாரும்' கொங்கர் கோன் குலசேகரன்' குலசேகராழ்வார் 'மாதவனார் வடகொங்கில் வாணியாற்றின்' என வேதாந்ததேசிகரும் போற்றுகின்றனர். பரமபதங்கம் என்ற நூலில் 'குடகொங்கத்து அடல்மன்னை கொங்களிற்றோடும்' எனப் பெருந்தொகையும்'கொங்கும் புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தேஎனப் புறநானூறும்

'கொங்கு இளங்கோவர்'. 'கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி' எனச் சிலப்பதிகாரமும்கொங்கு நாட்டின் சிறப்பைப் போற்றுகின்றன."

கொங்கு நாடு

கொங்கு மண்டல சதகம் என்ற நூலில் கொங்கு நாட்டின் பரப்பும், பண்பாடும். வரலாறும் சிறப்பாக விளக்கப்படுகின்றன. சேலம். தர்மபுரி, ஈரோடு, கோவை மாவட்டங்களுடன் குளித்தலை தாலுகாவின் பகுதியும். பழனி உள்ளிட்ட திண்டுக்கல் தாலுகாவின் பகுதியும் சேர்ந்ததே கொங்கு நாடு.

வழிபாடு கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியே ஈரோடு மாவட்டம், காவிரியும். நொய்யலும், பர்கூர் மலைக்காடுகளும், திம்பம் மலைப்பகுதிகளும் ஈரோடு மாவட்டத்திற்கு அரணாக அமைந்து பெருஞ் சிறப்பினைக் கொடுக்கின்றன. காடுகள் சூழந்த கர்நாடக மாநிலத்தை வட எல்லையாகவும். கனிமவளம் சூழ்ந்த சேலம், திருக்கோயில்கள் சூழ்ந்த திருச்சி ஆகிய மாவட்டங்களைக் கிழக்கு எல்லையாகவும், தொழில் வளம் சூழந்த கோவையையும், இயற்கை வளம் கொண்ட நீலமலையையும் மேற்கு எல்லையாகவும் கொண்டு எட்டாயிரத்து இருநூறு சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பினையும். இருபது இலட்சம் மக்கள் தொகையினையும் கொண்டது ஈரோடு மாவட்டம்.

கொங்கு நாட்டு கோயில்கள்

நிலவளம், நீர்வளம் கனிமவளம், வனவனம், மலைவளம் என எல்லாவகை வளங்களையும் பெற்றது. தமிழகத்தில் தனி மனிதரின் பெயரில் தோன்றிய முதல் மாவட்டம் பெரியார். மாவட்டம் என்ற ஈரோடு மாவட்டம்,

அருள்பெருக்கும் சிரகிரிமலையினை உடைய சென்னிமலையும். சித்தி பெருக்கும் சிவன்மலையும், முத்தி கொடுக்கும் வட்ட மலையும். வழிபடுவோர் ஊக்கமெய்தும்

ஊதியூர்மலையும். பச்சைமலையும் பவளமலையும் ஊராட்சிக்கோட்டை மலையும், பெருமாள் மலையும், திண்டல் மலையும் இம்மாவட்டத்தின் சிறந்த மலைத் திருத்தலங்கள். பவானி சங்கமேஸ்வரர் ஆலயம் (திருநணா) திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி ஆகியவை தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களாகும். சுரோடு மாரியம்மன், பன்னாரி மாரியம்மன், குன்னத்தூர் அம்மன் ஆலயங்களையும், சிவகிரி பச்சியம்மன் கோயில், பவானி செல்லாண்டியம்மன் கோயில், கோட்டையூர் மாரியம்மன் கோவில், வெள்ளகோவில் நாட்டராயன் கோவில், வீரக்குமாரசாமி கோயில், அந்தியூர் குருநாதசாமி. கோயில், தம்பிக்கலை ஐயன் கோயில், பாட்டப்பன் கோயில், அப்பச்சிமார் மடம், நம்பியூர் ஐயன் கோவில், வீரக்குமாரசாமி கோயில், மலையப்பாளையம் உதயகிரி வேலாயுதசாமி கோயில் ஆகிய புகழ்மிக்க கோயில்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட சிறப்புமிக்கது ஈரோடு மாவட்டம்.

"மாதவனார் வடகொங்கில் வாணியாற்றின்' என்று பரமபதங்கம் என்ற நூலில் வேதாந்த தேசிகரால் போற்றப்படும் வாணியாற்றின் கரையில் உள்ள நாடு ஒடுவங்க நாடு. ஒடுவங்கநாடு கொங்கு நாட்டின் இருபத்து நான்கு நாடுகளில் ஒன்று ஒடுவங்க நாட்டில் உள்ளவை சத்தியமங்கலம் ஒன்றியமும், தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஒன்றியமும் ஆகும். ஒடுவங்க நாட்டில் தடப்பள்ளி, கூடற்கரை,ஈரோடு மாவட்டச் சிறு தெய்வவழிபாடு திருக்கணாம்பேட்டை, சத்திமங்கை, அரக்கன்கோட்டை, கலையனூர், சிறுமுகை, இருகாலூர், காரப்பாடி, மதிப்பானூர். வாணிப்புத்தூர். விண்ணப்பள்ளி, இரும்பொறை, கெம்மநாயக்கன்பட்டி, அணைமேவு சதுமுகை முதலிய பல ஊர்கள் உள்ளன.

தொட்டிய நாயக்கர்களின் தெய்வமாகப் பொம்மக்கா திம்மக்கா, மாசக்கா, முத்தாலம்மன் ஆகியன விளங்குகின்றன. பட்டாளம்மன், காந்தாரம்மன் கொல்லாலம்மன், தெய்வங்களாகும். வலையர்கள் இங்கு வேட்டைத் தொழில் செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் முத்தரையர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். வன பத்ரகாளி, கருப்பராயன், மாதையன் ஆகியவை இவர்கள் தெய்வங்கள்.

பரட்டைத் பட்டாளம்மன். தலைச்சியம்மன். பட்டத்தரசியம்மன், மதுரைவீரன், சுடலையம்மன் ஆகிய வழிபாடு தெய்வங்கள் அரிசனங்கள், ஆதி திராவிடர்கள் ஆகிய மக்களின் தெய்வங்களாக உள்ளன. காமாட்சியம்மன் முதலியார்களுக்கும். ஆசாரிகளுக்கும் தெய்வமாகும். மாரியம்மன் எல்லா மக்களாலும் வணங்கப்படும் தெய்வம். அண்ணமார் கோவில்கள் கவுண்டர், நாடார், வேட்டுவர். வண்ணார். குறவர் போன்ற பலவினத்தவர்களும், அரிசன இனத்தவரும் வணங்கும் கோயில்களாக ஊர்தோறும் இருக்கின்றன. கால்நடைகளுக்காக வணங்கப்படும் தெய்வமாகும். குண்டம் அமைத்து வழிபாடு நடத்தும் அம்மன் ஆலயங்களும் உள்ளன.

அம்மன் ஆலயங்களின் முன்புறம் ஊஞ்சல் இருப்பதும். கருப்பராயன். அண்ணமார் கோவில்களில் முன்புறம் ஊஞ்சல் இருப்பதும் சிறப்பம்சமாகும். இரவில் சாமி ஊஞ்சல் ஆடும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருக்கிறது. சிவன், திருமால், சக்தி ஆலயங்களில் பள்ளியறை இருப்பதால் கோவில் முன்பகுதியில் உஞ்சல் இல்லை என்று பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர்.கோபுரங்களுடன் கூடிய கோவில்கள் பத்துக்கும் குறைவாகவேஉள்ளன.

கருப்பராயன். முனியப்பன், அண்ணமார் கோயில்கள் உள்ள முனிகள் நீண்டு, உயர்ந்து விளங்குகின்றன. ஆறு அடி முதல் பதினேழு அடி உயரம் வரை உள்ள முனிகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் கால்களின் கீழ் அசுரர்களின் தலைகள் இருப்பது சிறப்பம்சமாகும். இது தீமையை எதிர்த்து அழிக்கும் காவலர்களாக உள்ளமையைக் காட்டுகிறது.பல கோவில்களின் தெய்வங்கள் மரத்தின் கீழ் உ கற்களேயாகும். ஊஞ்சமரம், பலாமரம், ஆலமரம், வாகை ம பூவரச மரம் ஆகிய நிழல்களே கோவில்களாக உள்ளன,

மாரியம்மன் கோவில்கள் பல வீடு போன்றே உள்ன. தொட்டிய நாயக்கரின் பட்டாளம்மன் கோவில் வட்ட வடிவி புல்கூரை அமைப்பு கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும். மலை மக்களின் வீட்டின் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. தமிழ் கன்ன தெலுங்கு ஆகிய மொழிகள் இவர்கள் பேசும் மொழிகளா பண்டார இனத்தவர்கள் பொதுப் பூசாரிகள் ஆவர்.

2. ஆண் பெண் தெய்வங்களும் விழாக்களும்

நாடோடி மக்களின் தெய்வம் ஒன்று. உழவுத் தொழில் மேற்கொண்ட மக்களின் தெய்வம் ஒன்று. முன்னது ஆண் தெய்வம். பின்னது பெண் தெய்வம். ஆண் தெய்வம் காவல் தெய்வமாகும்.மாதையன். ஐயனாரப்பன், கருப்பராயன், முனியப்பன், அண்ணமார் சாமி. வேட்டைக்காரன், மாட்டுக்கார சாமி என்ற வகையில் எல்லாத் தெய்வங்களும் அடங்கி விடுகின்றன.இப்பகுதியில் வாழ்ந்த முன்னோர்கள் கால்நடைகளை மேய்க்கும் தொழிலையே முதன்மையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். மலைப்பகுதிகளில் வாழும் ஊராளிகள் என்னும் மலைவாழ் மக்களும் வலையர்களும், நாயக்கர்களும், ஊர்ப்பகுதியில் வாழும் ஒக்கலிகர்களும். வேட்டுவர்களும். கவுண்டர்களும், பிற இனத்தவரும் கால்நடை மேய்த்தல் தொழிலைத் தமக்காகவும். பிறருக்கு ஆளாகவும் செய்து வந்தனர்

<u>ஆண் **தெய்வங்களும்**</u>

மாதையன்.

ஐயனாரப்பன

கருப்பராயன்,

முனியப்பன்,

அண்ணமார் சாமி.

வேட்டைக்காரன்,

மாட்டுக்கார சாமி

<u>மாதையன். /கருப்பராயன்</u>

மாதையன் என்பது மாதேஸ்வரன் என்று கர்நாடகத்தில் போற்றப்படும் தெய்வத்தைக் குறிக்கும். மாதேஸ்வரன் மலைவாழ் மக்களின் குலதெய்வம் ஆகும். அக்கோவிலில் இன்றும் நந்திக்குப் பெருமதிப்பும், சிறப்பு வழிபாடும் நடைபெறுகின்றன. பசுவேஸ்வரன் என்பதை எருது ஈசுவரன் என்று எண்ணும் நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. எனவே இப்பகுதி கர்நாடகப் பகுதியை ஒட்டியே இருப்பதால் நந்தியை வணங்கும் வழக்கமாக மாதையனை வழிபடும் வழக்கம் உண்டாகியிருக்க வேண்டும். மாடு + ஐயன் எனக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பால் போன்ற பயன்களைத் தந்து உதவியமையால் அதையே தலைவனாகக் கொண்டு போற்றியிருக்க வேண்டும். இன்றும் தைத்திங்களில் வரும் மாட்டுப்பொங்கல் அன்று மாடு. காளை போன்று உருவங்கள் செய்து விழாவெடுத்துப் போற்றும் பழக்கம் உள்ளது. இவ்வாறு உருச்செய்து வழங்குவது தம் கடமையெனக் கொண்டுள்ளனர்.

கருப்பராயன் கோவில்கள் பரவலாக உள்ளன. கொண்டையம் பாளையத்தில் உள்ள கருப்பராயன் பஞ்சக் கருப்பராயன் என்று போற்றப்படுகின்றான். இஃது இன்று பெருமையும் மகிமையும் மிக்க கோவிலாக வளர்ந்து வருகின்றது. கோவை மாவட்டம் ஈச்சனாரி விநாயகர் கோவில் போல வழிபடும் தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இக்கோவிலுக்கு நாயக்கர்களே பூசாரிகள்: இனத்தவரும் வந்து வணங்கும் கோவிலாக உள்ளது. பிணி நீங்கி நனி சுகம் பெற வரும் மக்களே அதிகம். பாடம் திருநீறு மந்திரித்தலும், கயிறு கட்டுதலும் வாக்குச் சொல்லுதலும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. பஞ்சக் கருப்பராயன் மூலவர் உள்ள இடத்தில் மாயவர் என்ற பெருமாள் இருக்கிறார். வெளியே விநாயகர் இருக்கின்றார். இவையே யன்றிப் பல்வேறு பெயர் கொண்ட முனிகள் உள்ளன. நாள் வழிபாடும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.பள்ளத்துக் கருப்பராயன் என்று தெய்வங்கள் பல ஊர்களில் உள்ளன. பள்ளம் என்பது வடக்கே மலைப்பகுதியிலிருந்து வரும் நீர் ஓடை ஆகும். அவ்வோடையின் மேட்டுப் பகுதியில் பல கருப்பராயன் கோவில்கள் உள்ளன. பள்ளத்தில் உள்ள குண்டுக் கற்களே அங்குத் தெய்வங்களாக நடப்பட்டும் போற்றப்படுகின்றன.ஏரிக்கருப்பராயன். சுங்கத்துக் கருப்பராயன். கருப்புச்சாமி. மலைக் கருப்புசாமி, பள்ளத்துக் கருப்புச்சாமி, பஞ்சக் கருப்பராயன் என்று பல பெயர்களில் கருப்பராயனைப் பலவின மக்களும் சக்திமிக்க தெய்வமாகப் போற்றுகின்றனர். மணல்மேட்டு மாதையன். பால் மாதையன், மாதையன், நகக்கிணத்து மாதையன். கரிக்கல் மாதையன். மாட்டுக்கார சாமி, கிழக்குமலைச்சாமி என்று பல பெயர்களில் மாதையன் கால்நடைகளுக்குக் கண்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றான். கிழக்குமலைச் சாமியை மாடு மேய்க்கும் தெய்வமாகவே கூறுவது செய்தி.

<u>முனியப்பன்/ஐயனாரப்பன்</u>

EASC தமிழ்நூல்

முனிகள் வழிபாடு பல்வகையில் மக்களிடம் பரவி உள்ளது. முனிகள் என்பது சமண முனிகளைக் குறிக்கும் என்றும் கருத இடமுண்டு. சமண மதப் பெரியவர்கள் மக்களால் முனிவராகப் போற்றப்பட்டனர். இவர்கள் ஊருக்குப் புறத்தே வாழ்ந்தனர் மக்களின் பல்வேறு பிணிகள் நீங்க மருந்தும் மந்திரமும் செய்து வந்தனர். இவர்கள் மாண்ட பின் இவர்கள் வாழ்ந்த இடம் மக்கள் வழிபடும் இடமாயிற்று.

சங்கிலி முனியப்பன், முனியப்பன். மகாமுனி. செங்கமுனி. மந்தை முனியப்பன், தட்டுக்காட்டு முனியப்பன், சடாமுனி. சின்னமுனி, குளத்து முனியப்பன், தாழை முனியப்பன், அணை முனியப்பன். முனீஸ்வரன் என்ற பல பெயர்களில் இத்தெய்வத்தை இப்பகுதியில் மக்கள் வணங்குகின்றனர். இத்தெய்வம் அமைந்துள்ள இடம், தெய்வ உருவத்தின் அளவு, அமைப்பு ஆகியவற்றால் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. கொடிவேரி அணையை நஞ்சராய உடையார் என்ற மைசூர் அரசர் கட்டும் போது ஏற்பட்ட அணைக்காவல் தெய்வமே அணை முனியப்பன் என்பது. அன்று வேலை செய்த மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இன்றும் மக்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறது. எல்லா முனிகளின் உருவங்களும் உயர்ந்த அளவில் இருப்பதற்குக் காரணம் இருக்க வேண்டும். உருவ வழிபாட்டில் சிற்ப நூல்களின் வரையறைக்கு உட்படாமல் அமைக்கப்பட்டவையே முனி உருவங்கள். பெரும்பாலும் மனித உருவில் அமைக்கப்பட்ட ஐயனார். முனியப்பன் போன்ற காவல் தெய்வங்கள். மிகப் பெரிய தோற்றத்துடன் காண்போர் அச்சமடையும் வண்ணம் அமைக்க முற்பட்ட போது கல்லால் செய்வது கைவிடப்பட்டது. மண்ணால் செய்யப்படும் 'மண்ணீடுகள்' எழுந்தன. மண்ணாலும் சுதையாலும் உருவங்கள் செய்து தேவையான வண்ணங்களைப் பூசிக் கொண்டனர். ஆறு. பதினொன்று. பதினைந்தடிகள் வரை உயரம் தேவைக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொண்டனர். முனி என்ற பெயரைக் கேட்டதும் பயமும் பக்தியும் மனத்தில் எழும் மாற்றத்தை இவ்வழிபாடு ஏற்படுத்துகிறது.

தூக்கநாயக்கன்பாளைய ஒன்றியத்தில் கொடிவேரி அணை முனியப்பனும். பங்களாப்புதூர் ஒண்டி முனியப்பனும் நாள் வழிபாட்டுடன் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. மற்ற முனிகளுக்கு வார வழிபாடும். விழாக்கால வழிபாடு மட்டுமே உண்டு. இதற்குப் பண்டாரங்களும், அவ்வவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பூசாரிகளாக உள்ளனர். உயிர்ப்பலி தருதல் நடைபெறுகிறது.ஐயனாரப்பன், வேட்டைக்காரன். பேக்காட்டையன் வாழைத்தோட்டத்து ஐயன். வில்சாமி, பெரிய ஆண்டவன் கூமத்தையன் போன்றவை பிற ஆண் தெய்வங்களாகும். இவை பலவும் நாள் வழிபாடு இன்றி. விழாக்கால வழிபாடு மட்டுமே கொண்டுள்ளன.

ஐயனாரப்பன் என்ற ஒரு கோவில் கொண்டையா பாளையத்தில் வடக்கே காட்டுப்பகுதியில் இருக்கிறது. இதற்கு வழிபாடே ஊருக்கு நின்று போய் இப்பொழுது வார வழிபா நடைபெறுகிறது. இதையொட்டிக் வன்னியர்களின் குலதெய்வமா உள்ளது. கருப்புச்சாமியும். பல முனிகளும் உள்ளன. பல் சொல்லும் வாக்கு கேட்பது இங்குள்ள சிறப்பு அம்சமாகும்.வழிபாடு வேட்டுவரின் இவை தெய்வங்களாகும். பெரி ஆண்டவர் போயரின் தெய்வமாகும். மற்றவை அனைத்தும் பொது தெய்வங்களாகும். அனைத்துக்கும் கோவிலின்றி மரத்தின் கீ உள்ள மன்றத்தில் கற்களே தெய்வங்களாக அமைக்கப்பட உள்ளன. வேட்டைக்காரனும், பேக்காட்டையனும்

<u>அண்ணமார் சாமி.</u>

வேட்டுவர். வெள்ளாளர் உரிமைமுறை பற்றி மக்கள் வழக்கில் உள்ள பரவலான கதை அண்ணமார் கதையாகும். பொன்னரும். சங்கரும், பொன்னி வளநாடும் போற்றாத ஊரில்லை. சனமில்லை. என்பர் பெரியோர். இவ்வகையில் செல்வாக்குப் பெற்ற இந்த நாட்டுப்புறக் காவியத்தின் நினைவுச் சின்னங்களே அண்ணமார் கோவில்கள். இக்கதையில் வராத இனம் இல்லை. இனத்தவரும் ஏதேனும் ஒருவகையில் பங்கேற்றுள்ளனர். சாம்புவன் முதல் சங்கர் வரை பொன்னர்க்கு எல்லோரும் வேண்டப்பட்டவரே. எனவே எல்லா இனத்தவரும் தங்கள் குலதெய்வங்களாகக் கோவில் எடுத்தும். விழா எடுத்தும் போற்றி வருகின்றனர்.தூக்கநாயக்கன்பாளைய ஒன்றியத்தில் எல்லா ஊர்களிலும் அண்ணமார் கோவில்கள் உள்ளன. அவைகளில் பல வெறும் கற்கள் மட்டுமே உள்ள இடங்கள். சில கோவில் அமைப்பு பெற்றுள்ளன. வண்ணார், நாவிதர்,கவுண்டர், நாடார், வேட்டுவர். வலையர். குறவர், அரிசனங்கள், ஆதிதிராவிடர் எனப் பலரும் அண்ணமார் கோவில்கள் அமைத்துள்ளனர். இவ்வகைக் கோவில்களுக்குக் கோவில் எடுத்த இனத்தினரே பூசாரியாய் இருப்பர். உயிர்ப்பலி தவிராது இடம்பெறுகிறது. அதிலும் பன்றி வேட்டை தப்பாது. வண்ணார். நாவிதர் ஆண்டுதோறும் ஊர்தோறும் விழா எடுக்கின்றனர். அப்பொழுது அவர்களுடன் மற்ற இன மக்களும் சேர்ந்து வழிபடுவது சிறப்பு அம்சமாகும். அண்ணமார் என்றில்லாமல் சின்னண்ணன். பெரியண்ணன். பொன்னர். சங்கர் என்ற பெயரிலும் இக்கோவில்கள் உள்ளன.அண்ணமார் கோவிலின் வெளிப்பகுதியில் உயர்ந்த முனிகள் அவை நம் இரண்டு எல்லாப் பகுதியிலும் இருக்கின்றன.

அண்ணமார்கட்கு ஏவல் செய்யக் காத்து நிற்கும் பூதங்களேர் என்று எண்ண இடம் ஏற்படுகின்றது. கோவிலில் உள்ளே பொன்னர், சங்கர், தங்காள், மதுரைவீரன், மாயவர். தவசி, பாம்பாட்டி. எதிரே சாம்புகன், குதிரை, வில், அம்ப தப்பாமல் இருக்கின்றன. இவை சிறிதும் பெரிதுமாகச் சுதையால் செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

<u>மதுரை வீரன்</u>

மதுரை வீரனைக் கொண்டாடும் வழக்கம் இப்பகுதியில் இருக்கிறது. பெரிய அளவில் தனிக்கோவிலாக இல்லாமல் அண்ணமார். கருப்பராயன் கோவில்களில் உள்ள தெய்வமாகவும். பட்டாளம்மன், பட்டத்தரசியம்மன் கோவில்களின் ஆண் தெய்வமாகவும் உள்ளது. எனினும் அரிசன இனத்தைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் தனிக்கோவில் ஒன்றும் கட்டியுள்ளனர். குலாளர் இனத்தைச் சேர்ந்த சிலருக்குக் கணக்கம்பாளையத்தில் மதுரை வீரன் குலதெய்வமாகவும் உள்ளது. மற்ற ஆண் தெய்வங்களை நோக்க இதன் எண்ணிக்கையும், அமைப்பும் குறைவே ஆகும். இப்பகுதியில் இவ்வாறு ஆண் தெய்வக் கோவில்கள் மிகுந்துள்ளன. எல்லாக் கோவில் முன்பும் ஊஞ்சல் என்பது தப்பாமல் இடம் பெற்றுள்ளது. இரவில் ஊஞ்சல் ஆடும். குதிரை வாகனங்களில் ஊர்க்கோவிலுக்குச் செல்லும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. பேய் போன்ற பயம் நீங்க மக்கள் எல்லா ஆண் கோவில்களுக்கும் வருவது வழக்கமாக உள்ளது அம்மன் கோவில்கள் போல் அமைப்பில் வளம் பெறவில்லை ண்ணிக்கையில் பெருகி உள்ளன. மக்கள் தேவை ஏற்படும் பாது போற்றி பலி கொடுத்து ஊன் தின்று மகிழ்ந்து மறக்கு கோவில்களாகப் பலவுள்ளன.

பெண் தெய்வங்கள்

குலதெய்வமாக அம்மனையே கொண்டனர். அதே போ ற உழவுத் தொழில் மேற்கொண்ட வேளாண் மக்கள் த னத்தவரும் தம் செல்வத்திற்கும் நலத்திற்கும் அம்மனை வழிபட தொடங்கினர்.

காமாட்சியம்மன்

இவ்வொன்றியத்தில் நான்கு காமாட்சியம்மன் கோவில்கள் உள்ளன. நெசவுத் தொழில் மேற்கொள்ளும் கைக்கோளர் இனத்தவர் இவ்வம்மனைத் தங்கள் இனத் தெய்வமாகப் போற்றுகின்றனர். விஸ்வகர்மா எனப்படும் ஆசாரிகளுக்கும் காமாட்சியம்மனே இன தெய்வமாகும். கைக்கோளரும், கம்மாளரும் பங்காளி உறவு கொண்டாடிப் பழகுவது இது பற்றியே வந்திருக்க வேண்டும். கோவில் அமைப்புப் பெற்று நாள் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. ஆசாரிகள் தம் கோவிலுக்குத் தாமே பூசாரியாக உள்ளனர். கோவில்களுக்குப் பண்டாரங்களும். முதலியார்களும் பூசாரிகளாக இருப்பது வழக்கில் உள்ளது.

கன்னிகா பரமேஸ்வரி

வணிகம் செய்யும் தெலுங்குச் செட்டியார் (ஆரிய வைசியர்) களின் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறது. ஐயரே பூசாரியாவார்.

சௌண்டம்மன்

தேவாங்கர் என்ற கோயில், இனத்தவரின் தாசப்பகவுண்டன்புதூர் ன்ற இடத்தில் மட்டும் இருக்கிறது. கன்னடம் பேசும் அவர்களுக்கு அவ்வினத்தின் குருக்களே பூசாரிகளாக உள்ளனர். பெருந்தெய்வக் கோவில் போல் சிவனும் முருகனும் கொண்டு விளங்குகிறது

காளியம்மன்

காளியம்மன். காளியாத்தா. பத்ரகாளி, எட்டுக்கை அம்மன் என்ற பெயரில் இவ்வம்மன் கோவில்கள் பெரும்பாலும் ஊர்தோறும் இருக்கின்றன. எல்லாவினத்தவருக்கும் பொதுவாகவும். தனித்தனியாகவும் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான கோவில்களுக்குப் பண்டாரங்களே பூசாரிகள். நாள் வழிபாடு ஒரு சில கோவில்களில் மட்டுமே நடைபெறுகின்றன. கோபுரம் கொண்டு பல கோவில்களில் சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. இக்கோவில்களைக் காணும்போது ஒரு காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கி இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை விழாத் தொடங்குமுன் எருமைப்பலி பல ஊர்களில் தந்திருக்கின்றனர். வலையர், அரிசனங்கள். நாயக்கர். வேட்டுவர். கவுண்டர் போன்ற பலவினத்து மக்களும் தம் தெய்வமாகத் தங்கள் ஊரில் போற்றி வருகின்றனர்.

மாரியம்மன்

மக்கள் மழை வேண்டி மாரியம்மனைத் தொழுதல் வழக்கம். அம்மை நோய் போக்க அன்னையின் அருள் வேண்டுவோர். ஒன்றியத்தில் உள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் மாரியம்மன் ஆலயங்கள் உள்ளன. மலைவாழ் மக்களும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும்

தத்தமக்கெனத் தனியாக மாரியம்மன் கோவில் கண்டுள்ளனர். பெரும்பாலான கோவில்கள் வீடு போன்ற காளியம்மன் விழாவின்போது ஊர்ப்பொதுக் கோவிலில் பண்டாரங்களே பூசாரிகளாக உள்ளனர். தனிப்பட்ட இனத்தவர் கோவில்களுக்கு அவ்வினத்தவர்களே பூசாரிகளாவர். அமைப்பிலேயே உள்ளன. விழாவெடுப்பது வழக்கமாகும்.

மாரியம்மன் புதுமாரியம்மன். சின்ன மாரியம்மன். பெரிய மாரியம்மன். குஞ்சு மாரியம்மன். வேங்கை மாரியம்மன். கருவலூர் மாரியம்மன். விளையாட்டு மாரியம்மன். தண்டு மாரியம்மன். சக்தி மாரியம்மன். அக்னி மாரியம்மன் என்ற பல பெயர்களில் போற்றப்படுகின்றது.

தண்டு மாரியம்மன் கோவில் கள்ளிப்பட்டியிலும், கொங்கர் பாளையத்தினும் மட்டுமே இருக்கின்றது. கொங்கர் பாளையத்தில் ஆடிப்பட்டம் புதுக்கம்பு வரும்போது பொங்கல் வைத்துத் தண்டு மாரியம்மனுக்குப் படைப்பது வழக்கில் உள்ளது.

வீரமாத்தி

போயர்களின் தெய்வமாக வீரமாத்தி இவ்வொன்றியத்தில் போற்றப்படுகின்றாள். கள்ளிப்பட்டி. கொண்டையம் பாளையம். மோதூர், ஏழூர், தூக்கநாயக்கன்பாளையம், பங்களாப்புதூர் ஆகிய பகுதிகளில் பரவலாக இம்மக்கள் வாழ்கின்றனர். கள்ளிப்பட்டியில் மட்டும் இரண்டு வீரமாத்தி கோவில்கள் உள்ளன. வீரமாத்தி தெய்வத்துடன் கருப்பராயன், ஆண்டவர். பாம்பாட்டி தவசி ஆகிய தெய்வங்களும் உள்ளன. கோவிலின் வெளிப்பகுதியில் செங்கமுனி, சடாமுனி என்ற இரண்டு முனிகள் உயர்ந்ததோற்றத்துடன் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆடி மாதத்தில்திருவிழா நடைபெறும். போயர்களே பூசாரிகள். திருவிழாக்காலத்தில்ஆற்றிற்குத் தீர்த்தம் கொண்டு வரச்செல்வதும், தீர்த்தம் கொண்டுவருவதும் சிறப்பான நிகழ்ச்சியாக நடைபெறுகிறது. வேல்களைஎடுத்துச் சென்று நீராட்டி வருதல் பேன்ற

சிறு தெய்வங்கள் விழாக்கால வேறுபாடு

விழாக்கள் மக்களின் தொழிலுடன் தொடர்பு கொண்டவைகளாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலான அம்மன் விழாக்கள் பங்குனி. சித்திரைத் திங்கள்களில்தான் நடைபெறுகின்றன. அதற்கு முக்கியக் காரணம் உழவுப்பணி நிறைவுறும் காலம் அது. வயல்வேலை தை. மாசியில் முடிந்து விடுகிறது. தோட்டம், காட்டுப் பகுதியிலும் உழவு தொடர்பான வேலைகள் முடிந்து விடுகின்றன. நல்ல கோடைகாலம் நீர் வாய்ப்பு கிணற்றில் சற்றுக் குறைந்து விடுகிறது. வரும் மழை வரைக்கும் உள்ள இடைவெளிக் காலத்தை இவ்விழாக்கள் நடத்த மேற்கொண்டமையால் அக்காலம் மக்கள் பெருமளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பொருத்தமாக அமைகிறது.

அண்ணமார் விழாக்கள் பெரும் அளவில் மாதத்தில் நடைபெற்றன. இதற்குக் காரணம் ஆடிப்பெருக்குக்கு ஆடி ஆடிபதினெட்டுக்கு முன் முன்னோர் வழிபாடு நடத்துவது தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் வழக்கமாகும். இவ்வழக்கத்தை ஒட்டி எல்லா இனத்தவராலும் இம்மாதத்தில் பரவலாக அண்ணன்மார் விழா நடத்தப்படுகிறது.

கருப்புசாமி. முனியப்பன். கருப்பராயன் போன்ற ஆலயங்களிலும் ஆட்டுக்கிடாய் வெட்டும் பொங்கல் பங்குனி. சித்திரைத் திங்களிலும் நடைபெறுகிறது. அரசு உயிர்பலியைத் தடை செய்துள்ளது. எனினும் வீட்டிலும், ஆலயங்களின் வெளிப்பகுதியிலும் ஆடு. கோழி. பன்றி பலியிடும் நிகழ்ச்சி தொடர்ந்துதான் வருகிறது. எருமைப்பலி தரும் நிகழ்ச்சி துறையம்பாளையம் மாகாளியம்மன் கோவிலில் மட்டும் நடைபெறுகிறது. அறுவடைப் பயனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக கருப்பராயனுக்கு விழா எடுப்பதும். சிறந்த பயன் வழங்கிய அம்மனுக்கும் கோடைக் காலத்தில் விழாக்கள் நடத்தி மகிழ்வதும் வழக்கில் இருக்கிறது.

சிறு தெய்வங்கள் வேறுபாடுகள்

காளியம்மன் என்பது காவல் தெய்வமாக உள்ளது. மாரியம்மன் என்பது மழை வேண்டியும். வெம்மை நோயைப் போக்க வேண்டியும் மக்கள் படைத்துக்கொண்டனர். காளியம்மனுக்குச் சிவப்பு ஆடையும். மாரியம்மனுக்கு மஞ்சள் ஆடையும் அணிவிப்பது வழக்கமாக உள்ளது. அம்மன் ஆலயத்தில் மட்டும் அங்கப்பிரதட்சணம்செய்வது வழக்கமாக உள்ளது. காளியம்மன் கோவில் பெரும்பாலும் வடக்குப் பார்த்தே இருக்கிறது. மாரியம்மன் கோவில் கிழக்குப் பார்த்து இருக்கின்றது. ஐயனார் ஊன் பலி பெறுவதில்லை. கருப்பராயன். முனியப்பன் ஊன் பலி பெறுகின்றனர். இரண்டும் சேர்ந்துள்ள ஆலயங்களில் ஐயனார். கோவிலின் முன்புறம் தனியாக இருப்பார். உயிர்பலி பிற தெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் போது இத்தெய்வத்தைத் திரைப்போட்டுமூடி விடுவர். முனியப்பனை முனீஸ்வரர் என்றும்.

கருப்பனை கருப்பராயன் என்றும் கருதுகின்றனர். முனீஸ்வரனைச் சிவனாகவும், கருப்பராயனைப் பெருமாளாகவும் வணங்கும் வழக்கம் இருக்கிறது.

அம்மன் ஆலயங்கள் பெரும்பாலும் வீடு. கோபுரம் கூடிய கோவில் போன்ற அமைப்பிலேயே இருக்கின்றன. ஆனால் ஐயனார். அண்ணன்மார். கருப்பராயன், மாதையன், முனியப்பன் ஆகிய தெய்வங்களின் கோவில்கள் திறந்தவெளியில் தான் உள்ளன. சிலவற்றிற்கு நான்குபுறச் சுவர்கள் இருக்கின்றன. சிலவற்றிற்கு மட்டும் மேல்கூரை அமைந்துள்ளது. அக்கோவிலின் பொருள்வளமே இதற்கு காரணமாகிறது. அதுவும் அவ்விறைவனிடம் வாக்குக் கேட்டு அனுமதி பெற்றே அமைத்துள்ளனர். இவ்வாலயங்கள் திறந்த வெளியில் இருப்பதற்குக் காரணம் மக்கள் நினைத்த நேரத்தில் சென்று முறையிட, வழிபட, வேண்டிட வாய்ப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதே: மற்றொரு காரணம் அவ்விடத்தில் நம்பிக்கை குறைந்து விட்டால் வேறிடத்தில் அத்தெய்வத்தின் ஆலயத்தை அமைத்து வழிபடத் தொடங்கி விடுகின்றனர். இதனால் பெரும்பாலும் இவ்வாலயங்கள் திறந்த வெளியிலேயே உள்ளன

3. முன்னோர் வழிபாடு

மக்கள் வாழ்வில் தெய்வ வழிபாடு முதலிடம் பெறுகிறது. அவ்வழிபாட்டில் முதல்நிலையை '**மென்ஹீர்'** என்ற கல் தெய்வத்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளனர். விழுப்புரம் அருகே உடையாநத்தம், செங்கம் அருகே மோட்டூர் ஆகிய இடங்களில் பத்து அடி உயரக் கல் சிலை கண்டறியப்பட்டது. தலை, கை,கால் போன்ற வடிவம் செம்மையாக இல்லாமல் உருட்டுப் பொம்மை போல் உள்ளது. அதன் அருகே பல ஈமச் சின்னங்கள் உள்ளன. இது போன்று ஆந்திரா, மத்தியப் பிரதேசத்திலும் கற்கள் உள்ளன. இதை வேதகால அத்தி என்ற பெண் தெய்வ வழிப்பாட்டுடன் ஒப்பிடுவர். இதுவே நடுக்கல்லுக்கு முன்னோடி."எனவே நம் முன்னோர் வழிபாடு 'மென்ஹுர் கல், நடுக்கல். வீரமாத்தி, மரத்தின் கீழ் கற்களை நடுதல், கொற்றவை. நீத்தார் வழிபாடு. பள்ளிப்படை,சமாதி, பேய் என்று பல வகைகளில் விரிந்து வளர்ந்து இருக்கின்றன.

1.நடுகல் வழிபாடு

முன்னோர் வழிபாட்டில் முதன்மை பெறுவது நடுகல் வழிபாடாகும். சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் தொடக்கம் நடுகல் வழிபாடாக இருந்திருக்க வேண்டும். நடுகல் வழிபாடு. வீரக்கல் வழிபாடு ஆகியவை இந்தியாவெங்கும் இருந்தமைக் கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

"காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென் றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணர்' "என்பது தொல்காப்பியம்.உணர்த்துகிறது.

நடுகல்லில் பெயரும். பீடும் எழுதுதலைத் தொல்காப்பியர் குறிக்கவில்லை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனாரும் நடுக்கல் சடங்குகளை மட்டும் கூறியிருக்கிறார். உரைகாரர் தங்கள் காலப்போக்கில் வளர்ந்த பெயரும். பீடும் எழுதுமுறைச் சேர்த்து கூறியுள்ளார். நடுக்கல் ஆனவரைத் தெய்வமாகப் போற்றும் பண்பு தொன்றுதொட்டு தொடர்ந்து வருவதற்கு இஃது இலக்கணச் சான்றாகும்.

ஒருவனாய் நின்று எதிரிகளை அழித்து நடுக்கல் ஆனவனைப் பற்றியும் 'இல்அடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப் புடை நடுகல்லின் நாட்பலி ஊட்டி *2கு நடுகல்லுக்கு விழா எடுப்பதைப் பற்றியும், அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி நடுகல் ஆனமை பற்றியும்2' புறநானூறு கூறுகிறது. அகநானூறு நடுக்கல்லுக்கு மயில்தோகை சூட்டி, துடி முழக்கி. கள்ளினைப் படைத்து, கடவுளைப்போல் வழிபடுவதைக் கூறுகிறது. "நல்லமர்கடந்து நாணுடைமறவர் பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்"?? என்ற நடுக்கல் காட்சியைக் காட்டுகிறது"சோழன் பூர்வ பட்டயம் கொங்கு நாட்டு வரலாற்றுக்குப் பல செய்திகளைத் தருகிறது. சமயமுதலி என்பவர் கரூர் முதல் முட்டம் முடியக் கொங்கு நாட்டில் மூவேந்தர்களுடன் பயணம் செய்கிறார். அஃது ஒரு சமயப் பயணம் ஆகும். ஊர்தோறும் பல கோவில்களை அமைத்துச் செல்கிறார். அவ்வாறு அவர் சென்ற இடங்களான சென்னிமலை, அவினாசி, அன்னூர் போன்ற இடங்களில் காளிக்கு நரபலி கொடுக்கப்படுகின்றன. தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்தவர்க்குக் கல் நாட்டப்படுகிறது. அக்கல்லும் மக்களால் தெய்வமாக வணங்கப்படுகிறது. அதை 'சாவாரப்பலி' என்பர். வீரக்கல். மாசதிக்கல் என்றெல்லாம் போற்றப்படுவது சாவாரப் பலிக்கல்லே" என்பர் கோவைக் கிழார்.

சேவூர்ப்பட்டயம் ஒன்று நரபலி கொடுத்துத் தெய்வமான முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் என்பவரைப் பற்றிக் கூறுகிறது) இவர் மக்களுக்குப் பல வகைகளிலும் உதவி வந்தவர். மைசூர் மன்னரின் பாராட்டைப் பெற்றவர்: மந்திர வித்தைகள் செய்தவர். லிமி 60

EASCHOLARS.ORG

நோய்களைப் போக்கும் வல்லமை பெற்றவர். இவரது உருவம் நடுக்கல்லில் அவ்வூர் அழகு நாச்சியம்மன் கோவில் முன்புறத்தில் இருக்கிறது. காளிக்குத் தம் தலையை வெட்டிக்கொடுக்கும் காட்சி கல்லில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு மாவட்டத்தில் சிவகிரி. புலியூர், வடிவுள்ளமங்கலம் கொடுமுடி வேம்பத்தி ஏரி. அந்தியூர். பருத்திப்பள்ளி, குன்றுடையான் கரடு. பழமங்கலம். பட்டலூர். சொக்கநாதர்மலை, மொட்டணம். பிடாரியூர், முட்டம், பவானி பெருந்தலையூர், மேட்டுப்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள நடுகற்களையும் குதிரை வீரர் உருவம் பொறித்த கற்களையும் மக்கள் வணங்குகின்றனர்.) நம் நாட்டில் கண்டுபிடித்த நடுகற்கள் பல. தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் செங்கம் நடுகற்கள் என்று அருமையான நூலை வெளியிட்டுள்ளனர். இதன் இயக்குநர் நாகசாமி அவர்கள் நடுகல் வழிபாடு கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்டது என்கின்றார்.

பழமங்கலத்தில் கரைய வேட்டுவன் சொக்கவேந்தல் நடுக்கல் 'வாய்த்த புகழ் மங்கலத்து' என்ற பாடனும் உள்ளது. பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு மாவட்டம், பர்கூர் மலைப்பகுதியில் தாமரைக்கரை என்ற இடத்தில் 'துரகையுள் புக்காரு கல்' என்று எழுதப்பட்ட கல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. அது போன்ற நடுக்கற்கள் கடம்பூர் மலைப்பகுதிகளில் பரவலாக உள்ளன.

2. பத்தினித் தெய்வம் வழிபாடு

வீரர்களுக்கு நடுகல் அமைத்துப் போற்றியது போலப் பத்தினியர்க்கும் நடுகல் அமைத்துப் போற்றினர். இவ்வழிபாடு இந்தியா, இலங்கை முதலிய பல நாடுகளில் பரவலாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது.சிலப்பதிகாரத்தில் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குகள் எடுத்து வந்து பத்தினிக் கோட்டம் அமைத்துப் போற்றியடைகூறப்படுகின்றது. அதன்பின் நாடெங்கும் இவ்வழிபாடு பரவியது

'சிலப்பதிகாரம் பாடப் பெற்றதன் நோக்கமே கண்ணகியைத் தாய்தெய்வமாக்கிப் பத்தினியாகச் சிறப்பிப்பதற்கே என்கிறார் பி.எ. சாமி.

மாஸ்திகல், வீரமாத்தி கோவில்கள் பல இவ்வண்ணம் எழுந்தவையே ஆகும். 'மாகாளியம்மன், திரௌபதியம்மன் என்று பல பெயர்களில் வழிபடப்பட்டு வரும் அம்மன்கள் பலரும் தீப்பாய்ந்து சதிகளான தீபாஞ்சைகளே. இவர்களை வழிபடுவதால் வெப்புநோயும் வைசூரியும் நீங்கும். மழை பொய்யாது பெய்யும் 30.

வீரமாத்தி

தமிழில் வீரமாத்தி என்றும். கன்னடத்தில் மாஸ்தி என்றும். வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது. கணவனுடன் தன் உயிரைத் தியாகம் பத்தினி வீரமாத்தி ஆகிறாள். மாசதிகல் என்பதே மாஸ்தி கல் என்று கன்னடத்தில் வந்திருக்க வேண்டும். பத்தினி வழிபாடு பட்டி தொட்டி எல்லாம் பரவி இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. கணவனுடன் மரணமடைந்த பெண்களுக்கு வேட்டுவர்கள் 'வீரமாத்தி' கோயில் எடுத்து வழிபடுகின்றனர். "தென்னிலைக் கோட்டையில் வேட்டுத் தலைவன் கொங்குராயனை அழகன் உத்தமக் காமிண்டன் சிரமளித்து வரும்போது கொங்குராயன் பெண்டுகள் அவனை மறிச்சுக் கொண்டு எங்களையும் சாகவரங்குடுத்துப் போகவென்று வீரமாஸ்திகளாக வந்து சொன்னபடியினாலே அவர்களையும் உடனே சாகச் செய்தான்" என்று பட்டயம் கூறுகிறது."வீரனின் சமாதியுடன் அவனது மனைவியும் உடன்மாண்டு வீரக்கல் எடுத்த சிலைகளும் உள்ளன. இத்தகைய சிலை ஒன்று கணவன் மனைவியுடன் நின்று விளங்கும் காட்சியைப் பெருந்தலையூர் பொன்னாட்சியம்மன் ஆலயத்தின் முன்புறம் காணலாம்.2 21

பெண்டிர்க்குரிய கல்லை வீரத்தி கல் என்று அழைக்கும் மரபில்லை. உடனுயிர் துறக்கும் பெண்டிரது நினைவாக எடுக்கப்படும் கற்கள் வீரமாசதிக்கல் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.

4.காவல் தெய்வமாக வழிபடுதல்

கிராம தெய்வங்கள் என்று போற்றப்படும் சிறு தெய்வங்கள் சில காவலுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. அவை ஊரைக் காக்கும் காவல் தெய்வங்களாகவே இருந்துள்ளன

'தென்னகத்துக்குத் துன்பம் நேர்ந்த போது காவல் தெய்வமாகிய சம்பாபதி அத்துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு, வடக்கே இருந்து தெற்கே போந்தாள்" என்று மணிமேகலை புகழ்கிறது. மதுராபதியை மதுரையின் காவல் தெய்வம் என்று சிலம்பு வருணிக்கிறது.

தமிழகத்தின் தென்முனையைக் குமரி காத்து நிற்கின்றாள். வான்மீகி தமது இதிகாசத்தில் இலங்கையின் காவல் தெய்வமான இலங்கினியை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சம்பாபதி, மதுராபதி, பகவதி. இலங்கனி முதல் காவல் தெய்வங்கள் பெண் உருவில் இருக்கக் காரணம் என்ன? பெண் உருவில் ஏன் கண்டார்கள்? காட்டுமிராண்டி நிலையிலிருந்து நாகரிக சமுதாயம் மாறும்போது உலகெங்கும் பெண்ணாதிக்கமே இருந்தது. செழிப்பைத் தரும் சக்திகளையும். சக்தி வாய்ந்த இயற்கை அம்சங்களையும், அச்சம் விளைவிக்கும் இனங்காண இயலாச் சக்திகலையும் பூர்வகால மனிதன் பெண்ணாகவே உருவகம் செய்தான். அதன் எச்சமே கிராம தேவதைகள். ஆனால் இன்று காவல் தெய்வங்களாக அண்ணமார் சாமிகள் ஊர்தோறும் போற்றப்படுகின்றன. கருப்பராயன், முனியப்பன் காவலுக்காக வந்தவை என்றும் கருத இடமிருக்கிறது. நாட்டை ஊரைக் காத்து நின்றவர்களே பின்னர் தெய்வமாகப் போற்றப் பட்டிருக்கவேண்டும். பஞ்சக் கருப்பராயன் தெய்வமும் காவல் தெய்வமாக விளங்கியிருக்க வேண்டும்.

5. கொற்றவை வழிபாடு

வேடர்கள் கொற்றவைக்கு விழா எடுத்ததைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. விந்திய வாசினியும் வேடர் தெய்வம்தான். சபரர் புளிந்தர் போன்ற பூர்வ இனக் குழு மக்களின் குலதெய்வம் துர்க்கை என்று ஹரி வம்சம் கூறுகிறது. கொற்றவையைப் பழையோள். பாலைநிலக்கிழத்தி என்று இணைந்ததைச் சிலம்பில் காணமுடிகிறது.

"இவளோ கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி தென்தமிழ்ப்

பாவை செய்தவக் கொழுந்து ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கு

ஓங்கிய திருமாமணி' என்று சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில்

சாலினி கண்ணகியைத் தெய்வமாகவே போற்றுகிறாள். சாலினி அருள் வந்து ஆடும்போது இவ்வாறு கூறுகிறாள். அவள் உரைத்தது போல இன்று கண்ணகி பல ஊர்களில் பகவதி மாரியம்மன், காளி, துர்க்கை போன்ற பல பெயர்களில் போற்றப்படுகிறாள்

6.நீத்தார் வழிபாடு

மகத நாட்டிலே பிணத்தைப் புதைத்த இடத்திலே மண்குவித்து மேடாக்கி அதை வணங்கி வந்தனர். இதுவே பௌத்ததூபிகளுக்கு முன்னோடி. ஊருக்கு புறம்பான ஒதுக்கிடத்தில்ஓங்கி வளர்ந்த சாலையில் சான்றோர் ஒருவரது சாம்பலைப்புதைத்த இடம் புனிதம் வாய்ந்த சைத்தியம் என்று போற்றப்பட்டது. இவ்விடத்தையே பாமர மக்கள் பெரிதும் போற்றினர்.இவ்வழிபாட்டைப் பௌத்தம் ஏற்றது போல் வைதிக மதமும்ஏற்றுக்கொண்டு போற்றியது. அரசர்கள் மாண்டபோது அவர்களுக்குஎழுப்பிய பள்ளிப்படையும். நீத்தார் வழிபாட்டின் முதல் படியாய்ச்சமாதி வழிபாடு தோன்றக் காரணமாய் அமைந்தது.

தென்னிந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் கற்காலம் முதல் தற்காலம் வரை தமிழகத்தின் புதைகுழி மேடுகள் பற்றி ஆய்ந்துள்ளனர். கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டு வரை கல்லறைச் சவ அடக்கமே இருந்து வந்தது"சவ அடக்கங்கள் இறந்த நம் முன்னோர்களின் நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகும். அரசர் காலப் பள்ளிப்படைச் சமாதிகள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. கடம்பூர் மலைப் பகுதியில் உள்ள பெரிய உள்ளேபாளையம், அந்தியூர், கடம்பூர். கானக்குந்தூர் பகுதிகளில் பெருங்கல் வட்டங்கள் உள்ளன.

கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளை ஒட்டி எழுந்த சங்க இலக்கியங்களில் இச்சவ அடக்கங்களையும் நீத்தார் வழிபாடுகளையும் காண முடிகிறது. புதைப்பதும் சுடுவதும் ஆகிய இரு பழக்கங்களும் இலக்கியங்களில் உள்ளன.

`"கலம் செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

அகலிதாக வனைமோ

நனைதலை மூதூர்கலஞ்செய் கோவே''-என்று புறநானூறு பாடுகிறது. இப்பாடலில் குயவனைப் பெரிய தாழியாக வனையும்படி பெண் ஒருத்தி வேண்டுகிறாள். புதை தாழி இருந்த வழக்கம் அறிய முடிகிறது.பெண்கள் தன் கணவனுடன் சேர்ந்து இறக்க விரும்பினர் என்பதை. "அச்சுடை சாகாட் டாரம் பொருந்திய சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு சுரம்பல வந்து எமக்கருளி" என வரும் அடிகள் விளக்குகின்றன.

7.பேய் வழிபாடு

நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து நிலையான தொழினுக்கு மக்கள் மாறினர். அப்பொழுது உலகெங்கும் பெண் ஆதிக்கமே ஏற்பட்டது நிலவி இருந்தது. பெண் தெய்வங்களே தோன்றியிருந்தன. அச்சந்தரும் இனம் தெரியாத சக்திகளையும் பெண் அம்சமாகவே கருதினர். அதனால் பேய்மகள் என்ற கருத்திலும் கிராமதேவதைகள் என்ற கற்பனையினும் பெண்ணின் வடிவத்தையே நமது முன்னோர்கள் பேய்களை 'நம்பினர். அவைகளைக் கண்டு அஞ்சினர். மக்கள் கருத்திலே நிலைத்திருந்த பேய்களைப் பற்றிப் பல பாடல்களில் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். அடர்ந்து தழைத்த மரங்களிலும் சுடுகாட்டிலும் அவை குடியிருக்கும் என்று இன்றும் மக்கள் நம்பி வருகின்றனர். தொல்காப்பியர் தொடாக்காஞ்சி, பேய்க்காஞ்சி என்று கூறுகின்றார்.

"இன்கை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற்றுன்னுதல்

கடிந்த தொடாக் காஞ்சியும்.

ஏமாச்சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற் பேஎய் ஓம்பிய

பேஎய்ப் பக்கமும் "என்று பேய் தன் கணவனைத் தீண்டாதவாறு மனைவி காத்தமை பற்றியும், பேய் இறந்தவரின் உடலை நரிகள் தீண்டாதவாறு காத்தமை பற்றியும் தொல்காப்பியர் குறிக்கின்றார். "உலகறிய கதுப்பின் பிறழ்பற் பேழ்வாய் சுழல்விழிப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின் சுழல்கட் நகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப் பெருமுலை அலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்டு உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்'' என்று திருமுருகாற்றுப்படை பேய் பற்றி வருணிக்கிறது. 'நள்ளிரவில் பேய் நடமாடும் காட்சியை " மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.

பேய்கள் குழந்தைகளைத் தாய்மார்களிடமிருந்து பறித்துச் செல்வதை 49 நற்றிணை விளக்குகின்றது. மேலும் பேய்களின் விரல்கள் செம்முருங்கின் காய்கள் போல் நீண்டிருக்கும். மாலை நேரத்தில் தெய்வத்துக்கு இட்ட பலிச்சோற்றை உண்ண ஊர்மன்றில் பேய்கள் அலையும் காட்சியையும் நற்றிணை விளக்குகின்றது. இடுகாட்டில் பேய் ஒட்டாங்கு திரிவதையும் 5'" இறந்த கணவனின் உடலைப் பேய்கள் தீண்டாதவாறு அவர் மனைவி பாதுகாக்கும் விதத்தையும் புறநானூறு விளக்குகின்றது. "தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு மனைச்செரீஇ வாங்குமருப்பி யாழொடு பல்லியங்கறங்கப்ஈரோடு மாவட்டச் சிறு தெய்வ வழிபாடுபையப் பெயர்த்து மைவிழு திழுகி

' ஐயவி சிதறி ஆம்பல் ஊதி

இசைமணி எறிந்து காஞ்சி பாடி

நெடுநகர் வரைப்பில் கடிநறை புகைகி

காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி

வேந்துறு விழுமம் தாங்கிய

பூம்பொறிக் கழற்கால் நெடுந்தகை புண்ணே' என்ற பாடல் பேய்க் காஞ்சியை விளக்கி நிற்கின்றது மலையாளத்தில் கொண்டாடப்படும் தாய் தெய்வத்திற்கும் காதில் ஒரு கிளி. பாம்பு. குறுமுயல், பன்றி. கரடிகள் இருப்பதாகப் பாமர மக்கள் பாடுகின்றனர். கொற்றவைக்கும் துர்க்கைக்கும். கிளியையும், பருந்தையும் சேர்த்துக் கூறுவதைச் சிலப்பதிகாரத்திலும், பிற தமிழ் நூல்களிலும் காணலாம். பேய். களி, பூதம் ஆகிய பரிவார தேவதைகள் பழங்குடி மக்கள். திராவிடர் ஆசிரியர் கற்பனைகள்" என்று பி.எல்.சாமி கூறுகின்றார்.

4. சிறுதெய்வங்கள்

உலகில் வாழும் மனிதனின் தோற்றம். கால வரையறை காண இயலாதது. எனவே ஆய்வாளர்கள் மனிதனின் தோற்றத்தைக் காட்டிலும் மனிதனின் வளர்ச்சியையே வகைப்படுத்தி ஆய்கின்றனர். மனிதனின் வளர்ச்சியைக் காணும் போது பழைய கற்காலம். கற்காலம், உலோக காலம் என வகை கண்டு இக்கால மனிதன் வரை ஆய்கின்றனர். அவ்வளர்ச்சியில் அவன் வணங்கிய தெய்வம் முதலிடம் பெறுகிறது. ஏனெனில் அவனது பழக்க வழக்கத்தில் தெய்வ வழிபாடே முதன்மை பெறுகிறது.

நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதன் ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழத் தலைப்படும் பொழுது அவனுக்கு பல தேவைகள் எழுகின்றன. ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்தும் சேர்ந்தும் வாழ வேண்டிய நிலை

ஏற்படுகின்றது. அந்நிலையில் அவனிடம் அச்சம் ஏற்படுகிறது. அன்பு உண்டாகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பெரும்பொருள் இருப்பதை எண்ணாவிட்டாலும் தன்னை மீறிய சக்தியைக் காணும்போது அவனுக்கு எழும் அச்சம் அவன் கண்ட சக்தியைத் தொழப் பணிக்கிறது

இந்தியாவில் எண்பது விழுக்காடு மக்கள் கிராமங்களில் தான் வாழ்கின்றனர். ஆரியர் வருகைக்கு முன் இங்கு வாழ்ந்த பூர்வீகக் குடிகள் திராவிடர்கள், ஆற்றங்கரை நாகரீகத்தால் உழவினை மேற்கொண்ட அவர்கள் ஊர்களில் நிலைத்து வாழ்ந்தனர். அப்போது அவர்களுக்கு ஏற்படும் அச்சத்தைப் போக்கவும், காவலுக்காகவும் தமக்கு மேலான சக்தி உண்டு என்று எண்ணி அதை வணங்கினர்.

தம் முன்னோர்களுக்கு மக்கள் மரியாதை கொடுக்கும் முகத்தான் வழிபாடு செய்யத் தலைப்பட்டனர். அவ்வழிபாட்டில் அவர்களுக்கு விருப்பமான உணவு வகைகள். உயிர்ப்பலிகள், மதுபான வகைகள் படைப்பது தம் கடமை எனக் கருதினர்.

பல்வேறு அடிப்படையில் ஆய்ந்து பார்க்கும் திராவிடர்களின் வழிபாடு கி.மு.7000த்தில் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று அறிய முடிகிறது. இக்கூற்றை ஆய்கின்ற பொழுது நமது முன்னோர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட தெய்வ வழிபாட்டைக் காணமுடிகிறது. இவர்களிடம் உலகப் படைப்பு பற்றிய தத்துவ எண்ணம் இல்லை. தங்களுக்கு நேரும் துன்பம் துயரங்களுக்கு மரித்தோர் ஆவி, பேய், பிசாசுகள்தான் காரணம் என்று நம்பினர். நோய் கண்டால் அவர்கள் மருத்துவனைத் தேடுவதில்லை. கோவில் மாந்திரீகன் பூசாரியையே தேடினர். தன் முன்னோர்கள் மாண்ட அதுவே வழிபாட்டின் இடத்திற்குச் சென்று முறையிட்டனர். தொடக்கமாயிற்று.

ஊரில் வாழ்வைத் தொடங்கிய மனிதன் தன் முன்னோர்க்குக் கல்நட்டு வழிபடத் தொடங்கினான். இத்தகைய கல்வழிபாடே கடவுள் வழிபாடாக மாறிற்று. பெரும்பாலான சிறு தெய்வங்களின் பெயர்கள் பெயர்களாகவும். ஊர்களின் பெயர்களாவும் மக்களின் விளங்குகின்றன. ஊர்ப் பெயருடன் அப்பா என்ற பெயர் சேர்த்தாலும், அம்மா என்ற பெயர் சேர்த்தாலும் ஊர்த் தெய்வங்களின் பெயர்களாகிறது. பாரியூர் அம்மன், பண்ணாரி அம்மன். வாழைத் தோட்டத்து ஐயன்.நல்லூரப்பா. மல்லூரப்பா போன்றவை சான்றுகளாகும்.

தெய்வ வழிபாட்டின் வகைகள்

தெய்வ வழிபாட்டின் வகைகளை அறிஞர்கள் பலவாறு அனிமிசம் (Animism), அவை வகைப்படுத்துகின்றனர். மூடநம்பிக்கை, புனிதப்பொருள் வழிபாடு, மாயவித்தை முதலியவை என்று அறிஞர் பாஸ்கல் கிஸ்பர்ட் என்பவர் வகைப்படுத்துகின்றார். ஆகும்

அனிமிசம்

இறந்தவர்களின் ஆவி ஒரு சில இடங்களிலோ அல்லது ஒரு சில பொருள்களிலோ குடியிருப்பதாகவும், அவ்வான்மாக்களுக்கு உயிர் இருப்பதாகவும். அவை மனிதர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக் கூடியவை என்றும் நம்பினர்.59 இதையே அறிஞர்கள் 'அனிமிசம்' என்கின்றனர்.

மூட நம்பிக்கை

பொன் கிடைத்தாலும் புதன் கிடைக்காது. நரியைக் கண்டால் நன்மை என்று நம்பினர். பூனை குறுக்கே போகக் கூடாது. அமங்கலிகள் எதிரே வரக்கூடாது. பல்லிகள் இவ்விடத்தில் ஒலி எழுப்பினால் நன்று; அவ்விடத்தில் எழுப்பினால தீது என்று அஞ் சினர். இந்நம்பிக்கையால் ஏற்பட்ட அச்சத்தால் நன்மை பெருகத் தம் முன்னோரை வழிபட்டனர்.

புனிதப் பொருள் வழிபாடு

தெய்வ சக்தி பெற்றவை. திகுதி கல். கிளிஞ்சல், கழுத்தணி, செதுக்கப்பட்ட மரம் போன்றவை அவைகளை வணங்குபவரும், வைத்திருப்பவரும் நன்மை பெறுவர் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்தது. இதையே புனிதப் பொருள் வழிபாடு அல்லது மனையிஸம் என்று கூறுவர். அப்பொருள் புனிதத் தன்மையிழந்தால் அது புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இவ்வட்டாரத்தில் பல அண்ணன்மார் கோவில் இடங்கள் விழாக் காலத்தில் கோவிலாகி, மற்ற காலத்தில் புனிதம் இழந்து வெற்றிடமானதை கள ஆய்வில் அறிய முடிந்தது. அதே போல் வீரமரணம் கண்டவரின் நடுகல் தெய்வமாகவும். வேங்கைமரம் ஊஞ்சமரம், அரச மரம், வேம்பு மரம் ஆகியவை தெய்வமானதும், வலம்புரிச்சங்கு வழிபடு பொருளாவதும் காண முடிகிறது. எல்லா கோவில்களிலும் மூலவர் குத்துக்கல்லாக இருப்பதையும் அறிய முடிகிறது.

மாயவித்தை

மந்திரங்களை மக்கள் நம்புவது மாயவித்தையாகும். மந்திரங்கள் என்று கூறப்படும் சக்கரங்கள் வழிபடு பொருள் ஆவதும் கோவில் பூசாரிகள் மந்திரம் போட்டு நோய் நீக்குவதும் மாயவித்தையில் அமைகிறது. சக்ரவாளக் கோட்டம் என்ற பெயர் சக்கரம் எழுதிப் பதித்ததற்குப் பெயராக அமைந்தது. 60 காஞ் சியின் ஸ்ரீசக்கரம் இத்தன்மைத்தே. கோபி வட்டாரத்தில் உள்ள பஞ்சக் கருப்பாராயன் கோவிலில் பிணி நீங்க மந்திரம் போடுதல் சிறப்பாக காணமுடிகிறது. செப்புத் தகட்டில் மந்திரம் எழுதிக் கட்டிக் கொள்வதை எந்திரம் கட்டுதல்" என்கின்றனர். திராவிடத் தெய்வ வழிபாட்டின் அடிப்படைக் கூறுகளை எல்மோர் அவர்கள் ஆய்ந்துள்ளார்.

1. இனமரபு சின்ன முறைமை

2.உயிரற்ற போலி வழிபாட்டுப் பொருள் வழிபாடு

3. ஆவியுலகக் கோட்பாடு

4. பேய் பற்றிய பயம்

5.உருவ வழிபாட்டின் பொருள்

6.பலி கொடுப்பதன் பொருள்

7. திராவிடத் தெய்வங்களின் தோற்றம்

S.திராவிடச் சமயத்தின் நெறிமுறை - ஆகியவற்றின் வழியே திராவிடத் தெய்வ வழிபாடு உள்ளது என்று கொள்ளலாம்.61

திராவிட தெய்வங்களின் தோற்றம்

முன்னோர்கள் எழுப்பிய சின்னங்கள் வழிபடும் பொருளாயின. அதன் அடிப்படையில் அவர்கள் வாழ்வில் கலந்து கொண்ட விலங்குகள். அவர்கள் கண்டு அஞ்சிய இயற்கைச் சக்திகள் இயற்கை உறைவிடங்கள், ஆறு, மரக்கூட்டம் இறைவன் உறைவிடம் எனக் கருதி வழிபடத் தொடங்கினர்.

திராவிட சமயத்தின் நெறிமுறை

திராவிட சமயத்தின் தோற்றமே முன்னோர் வழிபாட்டின் வளர்ச்சி. எனவே இதன் நெறிமுறை முன்னோர்களின் நினைவு எச்சங்களை வழிபடுவது அவர் இறந்த நாள்களில் அவர்களுக்கு விருப்பமான உணவைப் படைப்பது, அதன் வழியில் வழிபாட்டு முறை வளர்ந்து ஊருக்கும். நாட்டுக்கும் உழைத்து தியாகம் செய்த வீரர்களைப் போற்றுவது. பத்தினிப் பெண்டிரைப் போற்றுவது என்ற வகையில் திராவிடச் சமயநெறி முறை வளர்ந்திருக்க வேண்டும். பூசாரிகள், திராவிடப் பூசாரிகளாகவே இருந்தனர். பிராமணப் பூசாரிகள் மிகக் குறைவு. மக்கள் மீது திராவிடப் பூசாரிகள் செலுத்திய ஆதிக்கம் குறைவே."64

சங்க இலக்கியத்தில் சிறு தெய்வங்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் பெசப்படும் தெய்வங்கள் பெரும்பான்மை சிறு தெய்வங்களே. தொல்காப்பியர் காட்டும் இலக்கணமும் இதற்குச் சான்று கோலுகிறது. குறிஞ்சி,முல்லை,மருதம், நெய்தல் என்ற நால்வகை நிலத் தெய்வங்கள் முறையே முருகன், திருமால். வேந்தன் (இந்திரன்) வருணன் படைக்கப்படும் பாங்கும் இம்மைப் பயன் வேண்டும் சிறு தெய்வ நெறியை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது.முன்னோர் வழிபாட்டில் முதன்மை இடம் பெறும் நடுகல் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய இலக்கியங்கள் பல பாடல்களில் கூறுகின்றன. நடுகல் அல்லது நெல் உருத்துப் போற்றும் தெய்வமில்லை என்று கூறுகிறது.பத்து பாட்டுகளில் ஒன்றான மலைபடுகடாமும் நடுகல் பற்றிக்குறிப்பிடுகின்றது.மரக்கூட்டங்கள் தெய்வங்களின் இருப்பிடம் என்று எண்ணிப் போற்றியமையைச் சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. கொற்றவை வழிபாடு பற்றிச் சிலம்பின் வேட்டுவ வரி சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது.பத்தினித் தெய்வத்தின் சிறப்பைப் போற்றி வந்த காப்பியமே சிலப்பதிகாரம்.

நீத்தார் வழிபாடு என்பது பற்றிப் புறநானூறு கூறுகின்றது. மாண்ட கணவனைப் புதைதாழியில் வைத்துப் போற்றுவதும் அவனுடன் அவன் மனைவியும் சேர்ந்து மாளத் துடிப்பதையும் அறிய முடிகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளும், மதுரைக்காஞ்சி வரிகளும், நற்றிணைப் பாடல்களும், புறப்பாடல்களும் பிற்காலத்தில் எழுந்த பரணி நூல்களும் பேய் பற்றிக் கூறுகின்றன.

கொங்கில் சிறு தெய்வங்கள்.

கொங்கின் தெய்வ வழிபாட்டைச் சோழன் பூர்வ பட்டயம் பேசுகிறது. கருவூர். கொடுமுடி, வெஞ்சமாங்கூடல் ஆகிய

கோவில்களில் தெய்வங்களைக் கூறுகின்ற பொழுது அங்குள்ள காளி கோவில்களையும் கூறுகின்றனர். தென்பழனி கொண்டங்கிமலை, பூம்பாறை. ஆனைமலை ஆகிய மலைவாழ் தெய்வங்களைக் கூறுகின்றார்.சென்னிமலை சென்னி மாகாளி. வெள்ளியம்பதி கரியகாளி. சத்திய மங்கை சத்திய மாகாளி. கீரனூர் கண்டிகாளி பல்லடம் பல்லன்வனம். விசய மங்கை விசயகாளி, நடுவாஞ்சேரி சேனர் துர்க்கை, தானக்கோட்டை மசனிதுர்க்கை. வண்டிக்கோட்டை கோமங்கை. வண்டிக்காளிபூமீசர். கலயன்புத்தூர் கலயதுர்க்கை, காலர். வெள்ளலூர் பேச்சிதுர்க்கை. இடிகரைவில்லை துர்க்கை. கோவன் புத்தூர் கோனமாகாளி, கோணியம்மன்.பேரூர் அதிமூர்க்கம்மன் சாவரப்பலி, அவிநாசிகருப்பன். சேவூர் அழகு நாச்சியம்மன். சைவ இத்துணைக் கோவில்களையும். தெய்வங்களையும் சோழன் பூர்வப் பட்டயம் என்ற நூல் பட்டியல் தருகிறது. அங்கு நரபலி நடந்த பொழுது சமயமுதலி முன்னின்று தடுத்துப் புதிய வழிபாட்டு முறை ஏற்படுத்தினான் என்பதும் தெரிகிறது. நரபலி கொடுத்துக் காளியை நிறைவு செய்துவரும் காலத்தில் நரபலி கூடாது என்று கூறிய அவர் ஆடு, கோழி, பன்றி என்ற முப்பலி கொடுப்பது முறைமை என்று விட்டுவிட்டார் என்பதும் தெரியவருகிறது. பலி தரும் வழக்கம் மாற வைணவப் பெருங்கோவில்கள் எழச் சமய முதலி காரணமானார் என்றும் சோழன் பூர்வப் பட்டயம் கூறுகின்றது.

கொங்கு நாட்டில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்கள் ஏழு இருக்கின்றன. அவை கருவூர், வெஞ்சாமாங்கூடல், கொடுமுடி. திருநனா (பவானி), அவிநாசி, திருமுருகன் பூண்டி, திருச்செங்கோடு ஆகிய இவையே அன்றிப் பல வைணவத் தலங்களும் இருக்கின்றன.

<u>நம்பிக்கைகள்</u>

மக்கள் தங்கள் ஊரில் தெய்வங்களுக்கு விழா எடுத்தான் நன்மை பெருகும் என்று நம்பினர். அவ்வாறு விழாவெடுக்கும் போது படி விளையாட்டு நடத்துவதே முதல் நிகழ்ச்சி. விழாச் செல்வுக்கு ஊர்மக்கள் உதவி பெறுவதே இந்நிகழ்ச்சியின் நோக்கம் கருப்பராயன், முனியப்பன், அண்ணன்மார் கோவில்களுக்கு எல்லா ஊர்மக்களும் இவ்வாறு படி விளையாட்டின் போது தரும் காணிக்கையால் தங்களுக்கும் நலம் சேரும் என்று நம்புகின்றனர் காணிக்கை பணமாகவோ நெல்லாகவோ இருக்கும். கோவில் பூசாரிகள் ஊர்தோறும் சுற்றிக் காணிக்கைகளைப் பெற்று வருவதே படி விளையாட்டு தங்கள் குறை தீர்க்க, வேண்டுதல் செய்யும் பழக்க வழக்கில் இருக்கிறது. நோய்கள் பெருகினால். வேறு வாழ்க்கை தொல்லைகள் வந்தால், அத்துன்பம் நீங்கினால், உயிர்ப்ப தருவதாகவும், பொருள் எடுத்துவைப்பதாகவும், உருவாரம் செய் வைப்பதாகவும். பணம் காணிக்கையாக உண்டியலில் போடுவதா முடித்து வைப்பதும் வழக்கில் இருக்கிறது. உயிர்ப்பலி கோவிலி தடை செய்யப்பட்டாலும் கோவிலுக்கு வெளியே அல்லது அவர்க வீட்டிலேயே ஆடு. கோழிகளை வெட்டி அவற்றின் பொங்கலை படைப்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. கோவிலில் இல்லாமஅந்தந்தத் தெய்வங்கட்கு வீட்டிலோ அல்லது தோட்டத்திெ பொங்கலிட்டுப் பலி கொடுத்தலுக்கு 'எதிர் கொண்டு வைத்தல் என்பது பெயர்.

வாக்குக் கேட்டல்

மக்கள் வழக்கில் இந்த நம்பிக்கை முக்கிய இடம் பெறுகிறது. கோவிலுக்குக் கூரை அமைக்கவும். தனிக்கோயில் அமைக்கவும் இவ்வாறு வாக்குக் கேட்டே அமைக்கின்றனர். கணக்கம்பாளையம் காமாட்சியம்மனுக்குத் தனிப் பெருங்கோவில் எடுத்ததும். ஒண்டி முனியப்பனுக்குக் கூரை வேய்ந்ததும் வாக்குக் கேட்டே செய்யப்பட்டது. தங்கள் வீட்டில் தொடங்கும் எந்த நிகழ்வுக்கும் வாக்குக் கேட்கும் பழக்கம் இருக்கிறது. "மண்ணுக்கும் பொண்ணுக்கும் 'இராமவாக்கு' நோய் நொடி தீராதவற்றிற்கு 'உத்தர வாக்கு என்பது இங்கு வழக்கில் உள்ள பழமொழியாகும். திருமண நிகழ்ச்சிக்கு வாக்குக் கேட்கும் பழக்கம் அதிகம். பூக்கட்டி பார்த்தல் என்பதே வாக்குக் கேட்டலின் போது நடக்கும் நிகழ்ச்சியாகும். வைப்பர். மூலவரான கல் உருவத்தின் மேல் பூவைக்கட்டி வலப்பக்கம் விழுந்தால் 'இராம வாக்கு'. இடப்பம் விழுந்தால் 'உத்தர வாக்கு'. சிலர் தாம் விரும்பிய பூ வந்தால் தாம் நினைத்த காரியம் நிறைவேறும் என்ற எண்ணித் தம் செயலைத் தொடங்குவர். செயலைத் தொடங்கக் கேட்பது இராம வாக்கு என்றும் கூறுகின்றனர். வெள்ளைப்பூ இராம வாக்கு சிவப்புப் பூ உத்தரவாக்கு என்றும் நம்புகின்றனர்.

சகுனம் பார்த்தல்

விரிச்சி கேட்டல் என்று இலக்கணத்தில் போற்றப்படும் நெறியே சகுனம் பார்த்தல் ஆயிற்று. திருமணத்திற்கும். நிலம் வாங்குதல். வேலை கிடைத்தல். நோய் நீங்கல் போன்றவற்றிற்கும் சகுனம் கேட்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. இவ்வொன்றியத்தில் உள்ள ஐயனாரப்பன் கோவில். பஞ்சக் கருப்பராயன் கோவில் ஆகிய தலங்கள் சகுனம் பார்ப்பதற்கு அதாவது பல்லி சொல்லும் சகுனம் கேட்பதற்குச் சிறந்த

இடம் எனக் கருதி மக்கள் செல்வது வழக்கில் இருக்கிறது. கோவில் பூசாரி பல்லி எழுப்பும் ஓசையை வைத்து இந்த இடத்தில் கூறியது நல்லது; அந்த இடத்தில் கூறியது அல்லது என்று கூறுவர்.

5.சிறுதெய்வ இலக்கியம் கதையும் பாடலும்

சிறு தெய்வங்கள் பற்றிப் பல்வேறு அறிஞர்கள் ஆய்ந்துள்ளனர். ஒயிட் ஹெட் என்ற ஆய்வாளர் கூறும் கதைகளை நெல்லை மாவட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் என்ற தம் நூலில் டாக்டர் துளசி இராமசாமி அவர்கள் கூறுவது ஆய்வுக்கேற்புடையதாக இருக்கிறது.

பிராமணப் பெண் ஆவி

ஒரு காலத்தில் பிராமணன் ஒருவன் தன் மகளுடன் வசித்து வந்தான். ஓர் இளைஞன் இவளை நாடி வந்தான். தான் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்றும் தனக்குப் பாடம் சொல்லித் தர வேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொண்டான். நாள்கள் சென்றன இளைஞனின் மோகவலையில் பிராமணன் மகள் வீழ்ந்தாள். பின் திருமணம் செய்து கொண்டாள். சில ஆண்டுகள் கழித்து அவன் தாய் வந்தாள். தன்னுடைய தாழ்ந்த குலத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து விடாதே என்று எச்சரித்தான் மகன். அவளுக்கு மொட்டை அடித்து வெள்ளைச்சேலை கட்டச் செய்தான். ஊமையாகவும் செவிடாகவும் நடிக்கச் சொன்னான். எல்லாம் நல்லபடியாக நடந்தன.

ஒரு நாள் மருமகள் ஒரு பலகாரம் செய்வதற்காக மாவைப்மாவைக் கொடி போன்று பிசைந்து கொண்டிருந்தாள் உருவாக்கினாள். இதைக் கண்ட இளைஞனின் தாய் 'இது என்ன மாட்டுக் குடலா' என்று கேட்டு விட்டாள். ஊன் ஆவல் மிகுதியால் எனக்குக் குடல்கறி சாப்பிட்ட பழக்கம் இருக்கிறது என்ற சொல்லிவிட்டாள். மருமகளுக்குச் சந்தேகம் எழுந்தது. கணவனும் தான் தாழ்ந்த இனத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதை ஒத்துக்கொண்டான் ஆகவே அவள் தன் தந்தையிடம் சென்றாள். 'பானையை நாம் நக்கிவிட்டது, அதற்கு என்ன செய்யலாம்' என்று கேட்டாள். அதற்கு அப்படியென்றால் அதைத் தீயில் போட்டுவிடு' என்று தந்தை பதிலளித்தார். அவன் செய்தி அறிந்து தான் இவ்வாறு கூறியதாகநினைத்தான். குழந்தைகளையும் மாமியாரையும் வெளியே இருக்கச் சொல்லிவிட்டுக் கதவைச் சாத்தித் தம்மையும் வீட்டையும் நெருப்பு வைத்து கொளுத்திக் கொண்டாள்"

இறந்தவளுடைய அவி ஊரின் நடுவீதியில் தோற்றம் கொண்டது. பறையனைத் தான் மணக்க இருந்த போது ஊரார் அடுக்கவில்லை என்பதற்காகப் பழி வாங்கித் தீர்வதாகவும் இதைத் அடுக்கத் தன்னை வழிபஉ வேண்டும் என்றும் கூறினாள். கணவன் தலையை வெட்ட வேண்டும். அவனுடைய முன்னங்கைகளில் ஒன்றை வெட்டி அவன் வாயில் வைக்க வேண்டும். கொழுப்பை எடுத்துக் கண்களில் வைக்க வேண்டும். அதன்மீது விளக்கு ஏற்றி வைக்க வேண்டும் என்றும் கூறினாள். ஊரார் அப்படியே செய்தார்கள். அதன்பின் குழந்தைகளை அவள் முன் கொண்டு வந்தனர். அவைகள் பறையனுடைய குழந்தைகள். ஆகவே. அவர்களையும் வெட்டி விடுங்கள் என்றாள். அப்படியே செய்தார்கள்.

கணவன் எருமையாகவும், குழந்தைகள் ஆடுகளாகவும் எண்ணப்பட்டுப் பலி கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இக்கதை எல்லா ஊர்த் தெய்வங்களோடும் தொடர்பு படுத்தப்படுகிறது. இக்கதை பிராமணப் பெண் சம்பந்தப்பட்டது. ஆகவே இது திராவிடத் தெய்வ வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்க நியாயமில்லை. பிற்காலக் கட்டுக்கதையாக இருக்க வேண்டும்.

நெல்லை மாவட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் சமதக்கினி முனிவரின் மனைவியாகிய ரேணுகா வானவெளியிலே சென்ற கந்தருவனாகிய சித்திரசேனன் நிழல் கண்டு மனம் பேதலித்தாள். அதனால் கற்புத் தவறினாள் என்று அவளைக் கொன்று விடுமாறு முனிவர் தன் மகன் பரசுராமனை ஏவினார். தந்தை சொல் தட்டாத பரசுராமனும் தம்மைத் தடுத்த பலரையும் கொன்று தாயையும். கொன்றான். இதனால் அவன் அடைந்த துயரம் கண்ட முனிவர் மந்திர நீரைத் தந்து அதைத் தெளித்துத் தாயை உயிர்ப்பிக்கப் பணித்தார். தாயின் உடல் பல சவங்களிடையே கலந்து கிடந்ததால் பரசுராமன் இனந்தெரியாது ரேணுகாவின் தலையை மாதங்கி என்ற புலைச்சி உடலில் பொருத்தி உயிர்ப்பித்து விட்டான். உயிர்த்தெழுந்த ரேணுகாவும் கிராமங்களிலே நிலையாகத் தங்கி ஊரவர் செய்யும் பூசைக்கு மகிழ்ந்து அவர்கள் பீடையைப் போக்கி அருள் செய்து வருகிறாளாம். இவளே மாரியம்மன்.

அங்காளம்மன்

தக்கன் வேள்வியில் வீரபத்திரனால் கொல்லப் பட்டவர்களைச் சமைத்து அவனுக்கே படைப்பதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டவள் அங்காளம்மன் என்பர். வேறுகதையும் வழங்குகிறது. வேதம் பயின்ற

சண்டாளனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, உண்மை தெரிந்தபின் தீமூட்டி உயிர்விட்ட பார்ப்பனியே அங்காளம்மன். இந்தச் சண்டாளன் பூத கணத்தின் தலைவனாய்ப் பெரிய தம்பிரான் என்று பெயர் பெறுகிறான். சிவனார்க்குப் போட்டியாகத் தக்கன் கொண்டாடிய தெய்வம் பெரிய தம்பிரான் என்ற ஐதீகமும் நிலவுகிறது. சிவனார் பிரமன் தலை ஐந்தில் ஒன்றைக் கிள்ளவே பிரமஹத்தி அவரைப் பற்றிக்கொண்டது. இம்மயக்கத்துடன் அவர் சஞ்சரித்துச் சுடலையில் இருந்தபோது, பார்வதி அவர் கையிலிருந்து எள், மொச்சை முதலிய பயிறு வகைகளைப் பெய்து பிரமஹத்தியை நீக்கினாள். அப்போது குரூர ரூபங்கொண்ட பார்வதியே அங்காயி அங்காளம்மன் ஆனாளாம். இவருக்கு எனும்பு மாலை, கபாலம், சடைமுடி முதலிய சின்னங்கள் உண்டு. பார்வதி அருளால் முத்தாரம்மன் வில்லுப்பாட்டு அவளுடைய பிறப்பைப் பேசுகிறது. நாகம் மூன்று முட்டையிட்டதாம். இம்முட்டைகளிலிருந்து மூன்று பெண்கள் தோன்றினராம். பிரமராக்கி, சின்னமுத்தா, பெரியமுத்தா என்ற மூவருமே, அவர்கள் தவமிருந்து கயிலைக்குச் சென்று சிவனாரை வணங்கி, கொடுமை தீமைகளை ஒழிப்பதற்கு மூவரும் தொத்து நோய்களைத் தோற்றுவிக்கும் சக்தியை வரமாகப் பெற்று, தமிழகத்தில் குடியேறி. நல்லவர்க்கு அருள் செய்தும், தீயோரை அழித்தும் வருகின்றனராம். முத்தாரம்மனுக்கு ஒவ்வோர் ஊரிலும் கோவில் உள்ளது. வடுகர் படையெடுப்போடு தமிழகம் போந்த மாரி அங்காளம்மனோடு ஐக்கியம் ஆகிவிட்டாள். எனவே முத்துமாரி. மாரிமுத்து என்ற பெயர்கள் இவளுக்கு அமைந்தன. வைசூரி ஒருவன் உடலில் ஆயிரக்கணக்கில் முத்துக்களைப் போட்டிருந்தால் அப்போது இவளுக்கு ஆயிரத்தம்மன் என்பது பெயர். தேசம் எங்கும் பரவியிருப்பதால் இவளைத் தேசமுத்துமாரி என்பர்.

கோணியம்மா

கோவையில் முன்புவனப்பகுதி நிறைந்து விளங்கியது. மலைவாழ் இனத்தைச் சேர்ந்த கோவன் என்பவன் தலைவனாய் வாழ்ந்து வந்தான். அவனது தெய்வமாகக் கோணியம்மா என்ற தெய்வம் இருந்தது. அதுவே கோவையம்மா என்றும் கோணியம்மா என்றும் பின் அழைக்கப்பட்டது. இது கிராமத் தெய்வமாயிற்று. அதன்பின் இங்கு வேட்டைக்கு வந்த மகாராஜா இதன் சிறப்பைக் கண்டு வியந்து வணங்கினான். இப்பகுதி வனம் அழிக்கப்பட்டு நகரம் உருவானது. கோணியம்மன் ஆலயம் உருவாயிற்று. திப்பு சுல்தான் இங்கு படை எடுத்தபோது இதையழித்தான். இதன்பின் இதன் புகழ் மேலும் பரவிப் புதிய அழகிய பெரிய ஆலயம் உருவாயிற்று. கோவை மாவட்ட அளவில் வணங்கும் புகழ் பெற்றது

பகவதியம்மன் கணக்கம்பாளையம்

கொண்டையம்பாளையம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பண்ணையார் வீட்டு மாட்டுக் கூட்டங்கள் வடக்கில் உள்ள வனப் பகுதியில் மேயந்து வருவது வழக்கம். அவர்கள் தொழுவில் இருந்த மாடு ஒன்று வழக்கமாக ஒரிடத்தில் வந்து நிற்க, அதன் மடி சுரக்க, பால் கீழே புற்றில் விழுந்தது. கறவை மாடு பால் கறக்காது போனதை வீட்டில் பண்ணையார் அறிந்தார். மாடு மேய்க்கும் வலையனை ஏன் மாடு நிற்க மறுக்கிறது என்று மிரட்டினார். வலையன் மறுநாள் மாட்டின் பின் சென்று கவனித்தான். அந்த மாடு புற்றின் அருகில் நிற்க, அதன் மடி சுரந்து பால் சொரிந்தது. இதையறிந்த வலையன் மாலையில் தன் பண்ணையாரிடம் அது பற்றிக் கூறினான். மறுநாள் அந்தப் புற்றை வெட்டிப் பார்க்கும்படி அவர் கட்டளையிட்டார். வலையன் புற்றை மண்வெட்டியால் வெட்டினான். மண்வெட்டி ஒரு கல் மீது மோதியது. வெட்டிய வலையனின் கண்ணும் போயிற்று. கல்லில் இரத்தம் பீறிட்டு எழுந்தது. இதையருகில் இருந்தோர் கண்டு பண்ணையாரிடம் கூறினர். பண்ணையாரும் தம் ஆளை அழைத்துச் சென்றார். என்ன காரணம் என்பதை அறியாது கலங்கிய அவர் கனவில் பகவதித் தாய் தோன்றித் தன் கதையை கூறித் தன்னைப் போற்றி வணங்கினால் குலம் தழைக்கும். ஊ செழிக்கும் என்று கூறி மறைந்தாள். வலையன் பணிந்து வணங்க தன் கண் ஒளியை மீண்டும் பெற்றான்

<u>மதுரை வீரன்</u>

மதுரையை நாயக்க மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தபோது அவர்களின் படைவீரனாக மதுரை வீரன் இருந்தான். மன்னனின் மகள் இவ்வீரனை விரும்பினாள். அதனால் இருவரும் வெளியேறினர். மதுரைவீரன் படையை விட்டு மன்னன் மகளுடன் சென்று விட்டான். அவர்கள் இறந்தபின் மக்களால் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டனர். அழகர்கோயில் பதினெட்டாம் படிக்கருப்பன் இவர்கள் போன்று புகழ்மிக்கவன்.

நாகூர் எதிரொலி

வெகு காலத்துக்கு முன் நன்செய்ப் புளியம்பட்டியில் முஸ்லிம் பெரியவர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் வெளியூர்க்காரர். மந்திர தந்திரம் கற்றவர். வேறு மந்திரவாதிகளின் மந்திரம் இவரிடத்தில் எடுபடாது. இவர் எல்லா மக்களுக்கும் நோய் நீங்க, குறை நீங்கப் பெரிதும் உதவினார். இவர் இறந்தது கூடச் சொல்லிவைத்தது மாதிரி

இருந்தது. இதையெல்லாம் கண்ட மக்கள் இவரைப் பெரிய முனிவர் என்றே போற்றி வணங்கினர். இவர் இறந்த இடத்தில் இன்று சமாதி எழுந்துள்ளது. இதற்கு நாகூர்தர்க்கா என்று பெயர். இன்றும் இந்து முஸ்லீம் அனைவரும் சென்று வணங்குகின்றனர். அருகில் மத்தாளக் கோம்பு என்ற அருமையான சுனையும் கணபதி கோவிலும் இருக்கின்றன.

சிறுதெய்வப் பாடல்கள

பூசாரியின் உடுக்கையடிப்பாட்டு : தீச்சட்டி ஏந்தி உடுக்கடித் பூசாரி பாடுகிறான்.

“சாட்டை சலசலங்க சதுரமணி ஓசையிட

கச்சை கலகலங்க கருங்கச்சை குஞ்சம்விட

பதினெட்டுத் தாளம் வர பத்தியா சித்துடுக்கு - என்று தொடங்கி அவள் இருப்பிடங்களைக் கூறுகிறான்.

“பிறந்தாள் மலையாளம், அவள்

போய் வளர்ந்தாள் ஆயபாடி- தொடர்ந்து பூசாரி நாமாவலி சொல்கின்றான்.

"ஓம் என்று உச்சரிப்பேன்

ஆம் என்று நிச்சயிப்பேன்

ஓரி மயான ருத்ரி

வாரி காட்டேரி சூரி

இசைந்த பொம்மக்கா ஜம்பக்கா உயர்ந்த காட்டேரி கூவி எங்கள் பிதிர் தேவி பிடாரி உத்தண்ட குறளி எச்சம் பிறந்தாள் மலையாளம் அவள் போய் வளர்ந்தாள் ஆய்பாடி என்று பாடியவன் மாரிக்குத் தனியாகப் பாடுகின்றான்.

''உடுக்குப் பிறந்ததம்மா உருத்ராட்சி பூமியிலே

வேம்பு பிறந்ததம்மா மாரிக்கு

விசயபுரந் தனிலே சிலம்பு பிறந்ததம்மா மாரிக்கு

செல்வப் புகார்தனிலேபிரம்பு பிறந்ததம்மா மாரிக்கு

பிச்சாண்டி மேடையிலேசாட்டை பிறந்ததம்மா மாரிக்கு

சமயபுரந்தனிலே " பூசாரி பாடும் இப்படலில் மாரியம்மனின் பெயர்கள் கூறும்பாங்கு அபிராமிப்பட்டரின். நான்முகி, கை நளின பஞ்ச சாயகி, சாம்பலி, சங்கரி சாமளை, சாதி நச்சு -என்ற பாடல் பாங்குடன் ஒப்புமை கொண்டதாய் விளங்

''எங்கள் குல அப்பனே

ஏழைகளின் அப்பனே

எல்லோரையும் வாழவைக்கும்

ஒண்டி முனியப்பனே பங்களாப் புதூர் வந்தவனே''

நல்ல போதனையும் தந்திடுவாய் ஒண்டி முனியப்பாஇவ்வாறு இன்று பங்களாப்புதூர் ஒண்டி முனியப்பன் பக்தர்களால் பாடப்படுகின்றார்

கருப்பன் பாடல்

"கருமால போல் வந்த கருப்பன் படையல் கேட்டு ஒரு

நொடியில் பேய்கள் ஒருமிக்க கூடியதே

குரங்கு மகப் பேய்கள் எல்லாம் கொக்கரித்துக் கொண்டாட

சிரக்கம் செய்து நல்ல சிங்கேறு போல் நடந்தான்

இரணக் கருப்பன் எழும் பவனி கண்டு

கரணங்கள் போட்டுக் களிக்கும் சில பேய்கள்'' -பேயை ஓட்டும் சக்தி மிக்க கருப்பனை புகழ்வதாக இப்பாடல் அமைகிறது. எனினும் இதன் நடை இலக்கிய நடை. பழகு தமிழ்க் கருப்பன் என்று போற்றும் பாங்கு போற்றத்தக்கது. பெருந்தெய்வங்களான சிவன். திருமால் மற்றும் அவர்களின் தேவிகளும் தமிழுடன் இணைத்துப் போற்றப்பட்டனர்.

"தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடல் தொடையின் பயனே நறைபழுத்த

EAS தமிழ்த்துறை

துறைத் தீந்தமிழின் ஒழுகு நறுஞ்சுவையே'' என்று குமரகுருபரர் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் மீனாட்சியைத்தமிழின் சுவை என்று புகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

பகவதி அம்மன் பாடல்

"மண்டலந்தன்னிலே மலையாளச் சீமையிலே

மகராசி நீ யிருந்தாய் மஞ்சப் பொதியிலே

ஓசாரம் போகவே வர்த்தகச் செட்டி யொருவன்

பார்மது சரியாகி ஒரே நிறையாகி

பொதி பண்புடன் ஓட்டி வர

வருகின்ற வழி தன்னில்

ஓர் கல்லில் பிரசன்னமாய்

கண்ணுக்குப் பார்வையும்

மினுமினுவென்று தெரியவே

அழகான கணக்க நகர்தனிலே

புகழாக வாழ்ந்திடும் அம்மை பகவதியே!' இப்பாடலில் வரும் 'மண்டலம் தன்னிலே மலையாள சீமையிலே மகராசி நீயிருந்தாய்' என்று வரும் வரி மலையா நாட்டின் பகவதியம்மன் வழிபாட்டை உணர்த்துகிறது.

அம்மை அழைக்கும் பாடல்

''கோயிலிலே நீயமர்ந்தா என் தாயே காமாட்சி

கோடி சனம் கையெடுக்கும்

நீயமர்ந்தா என் தாயே காமாட்சி

பார்த்த சனம் கையெடுக்கும்.

வருந்தியே நான் அழைக்க என் ஆயா

குண்டம் திருவிழாவின் போது

முழங்காலு அக்கினிக்கு என் ஆயா

முந்தானை ஏந்தி வந்தா.

கனங்காலு அக்கினிக்கு என் ஆயா கையேந்தி நின்றவளே'' -என்று அம்மை குண்டம் இறங்கும் ேப க்தர்களை பாதுகாப்பதைக் கூறுவதும் சிந்தையை மகிழ வைக்கிறது.

EASC தமிழ்த்துறை